امید
دوشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۵ ■ شماره ۷۲۸۵ ■ سال بیست و نهم

دستاوردها و مخاطرات احتمالی سازش ناپذیری ایران در تنگه هرمز

خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی به موقعیت بن بست کنونی در موضوع تنگه هرمز و مذاکرات ایران و آمریکا پرداخته و مخاطرات و دستاوردهای احتمالی این وضعیت را برای ایران مورد بررسی قرار داده است. در این گزارش آمده است:تنگه هرمز، بنا به برخی روایات، به نام یک خدای زرتشتی نامگذاری شده است که مقدر شده پس از ۹ هزار سال رویارویی با دشمن، پیروز از میدان خارج شود.

رهبران ایران احساس می‌کنند پیروزی خودشان نزدیک است و به همان صبر حماسی نیاز نخواهند داشت. آنها روی این مساله قمار می کنند که فشار نظامی در نهایت ایالات متحده را مجبور به پذیرش کنترل آنها بر این آبراه حیاتی برای انرژی جهانی خواهد کرد – و زمان به نفع آنهاست.آنها از کاهش ذخایر سلاح‌های اصلی ایالات متحده مانند رهگیرهای موشکی پیشرفته آگاه هستند. آنها می‌دانند که جنگ در بین آمریکایی‌ها به شدت منفور است. آنها می‌دانند تا زمانی که تنگه تا حد زیادی بسته باشد، قیمت بنزین و سایر کالاها پیش از انتخابات کنگره ایالات متحده در ماه نوامبر بالا خواهد ماند.

آنها می‌دانند که تلاش برای باز کردن آن با زور پرهزینه خواهد بود و ممکن است نیاز به نیروهای زمینی آمریکا داشته باشد. آنها می‌دانند که متحدان حوثی آنها (انصارالله) در یمن می‌توانند جنگ را گسترش دهند و یک مسیر تجاری بزرگ دیگر (تنگه باب المندب) را مختل کنند.

با این منطق، دونالد ترامپ در نهایت چاره‌ای جز تسلیم شدن ندارد. اما استراتژی ایران خطراتی را به همراه دارد.

ترامپ به حملاتی اشاره می‌کند که رهبری ارشد، نیروی دریایی و نیروی هوایی ایران را از بین برده است. او بین تهدید به تشدید تنش و گفتن اینکه مذاکرات به خوبی پیش می‌رود، در نوسان است. اقتصاد خود ایران نیز آسیب دیده است، که بخشی از آن به دلیل محاصره ایالات متحده است. همین چند ماه پیش اعتراضات خشونت بار گسترده ای در ایران جریان داشت (اعتراضات دی ماه) و می‌تواند دوباره از سر گرفته شود.

و رهبران ایران فقط باید به چگونگی شکست "سفر کوتاه مدت" ترامپ به خاورمیانه (توصیف ساده انگارانه و متکبرانه اولیه ترامپ از جنگ علیه ایران) نگاه کنند تا به آنها یادآوری شود که جنگ‌ها به ندرت آنطور که انتظار می‌رود، پیش می‌روند.

ایران می گوید که به توافق با عمان برای مدیریت تنگه هرمز که بین این دو کشور قرار دارد، نزدیک شده است. اما روز شنبه (دیروز)، تهران اعلام کرد که تنگه تا زمانی که ایالات متحده "رفتار خود را اصلاح نکند" باز نخواهد شد و گفت که آمریکا باید به طور دائم به جنگ پایان دهد، محاصره دریایی بنادر ایران را لغو کند و ارتش خود را از منطقه خارج کند. همچنین باید "خسارات جنگی" ایران را "کاملا جبران کند"، تحریم‌ها را لغو کند و "بدون قید و شرط" دارایی‌های مسدود شده را آزاد کند.

توافق با عمان، کنترل تهران بر این آبراه بین‌المللی که پیش از جنگ یک پنجم نفت و گاز تجارت شده جهان از آن عبور می کرد، رسمیت می‌بخشد."عبدالرضا داوری"، تحلیلگری که زمانی به محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری سابق، مشاوره می‌داد، گفت که کنترل موثر ایران بر این تنگه، به آن اهرم فشاری در برابر ایالات متحده و کشورهای منطقه داده است که می‌تواند به تضمین امنیت آن کمک کند. او در مصاحبه ای تلفنی از تهران گفت: "ایران بیش از درآمد حاصل از این تنگه، می‌خواهد مدیریت و حاکمیت خود بر این تنگه را تثبیت کند."

کنترل رسمی حتی بخشی از تنگه هرمز، یک بُرد آشکار برای ایران و یک باخت برای ایالات متحده خواهد بود، چرا که هنوز واشنگتن به برخی از اهداف متنوع و متغیر خود در جنگ دست نیافته است. همچنین این امر به هنجارهای جهانی در مورد آزادی ناوبری ضربه می‌زند و سابقه‌ای را ایجاد می‌کند که بسیاری از جهان آن را نگران‌کننده می‌دانند – اینکه کشورها می‌توانند گلوگاه‌های تجاری را به دلخواه خود ببندند.

چین، که از ایران نفت می‌خرد و بر آن نفوذ دارد، اخیرا در ماه مه گفته است که "عبور عادی و ایمن" از طریق تنگه باید احیا شود.با وام گرفتن از عبارتی از نظریه ژئوپلیتیک خود ترامپ، ایران معتقد است که کارت‌ها را در دست دارد.

"مهدی محمدی"، مشاور مذاکره‌کننده ارشد ایران (قالیباف)، در رسانه‌های اجتماعی نوشت: "آنها جنگ را شروع کردند، اما پایان آن هرگز با آنها نبود. ما همیشه خودمان تصمیم می‌گیریم که چه زمانی پایان یابد. ایران به دنبال شکست دشمن است – نه توافق."

او گفت حمله غافلگیرانه ایران به اردن در ماه ژوئیه "جبران" کاهش قیمت نفت بود. این امر به فروپاشی توافق موقت حاصل شده در ماه ژوئن منجر شد که امتیازات قابل توجهی به ایران ارائه می‌داد، از جمله معافیت ایالات متحده برای فروش نفت در سطح بین‌المللی و وعده لغو گسترده‌تر تحریم‌ها.

ایران بارها گفته است که تنگه هرمز به یک آبراه آزاد باز نخواهد گشت و به حمله به کشتی‌هایی که سعی در عبور بدون اجازه آن دارند، ادامه خواهد داد. فرماندهی مشترک نظامی ایران آن را "خط قرمز شکست‌ناپذیر" نامیده است.

"مصطفی نجفی"، تحلیلگر امنیتی مستقر در تهران، گفت: "برای ایران، تنگه هرمز به یک اهرم استراتژیک برای بازدارندگی، حفظ تعادل قدرت منطقه‌ای و تغییر شکل قوانین امنیتی در خلیج فارس تبدیل شده است."این امر مانع بزرگی برای پایان دادن به جنگ است، چه برسد به حل اختلاف پیچیده‌تر و دیرینه‌تر بر سر برنامه هسته‌ای ایران."رحمان قهرمان‌پور"، تحلیلگر مستقر در ایران، گفت: "مساله اتمی، به دلیل درگیری در تنگه هرمز، به حاشیه رانده شده است و در واقع، این به نفع ایران است." او افزود، کنترل این تنگه در صورت از سرگیری مذاکرات هسته‌ای، به ایران قدرت نفوذ می‌دهد.

پیامدهای اقتصادی جنگ در سراسر جهان گسترش یافته است، اما به ویژه در ایران حاد است.

حملات ایالات متحده و اسرائیل به پایگاه صنعتی آن را در هم کوبیده است. محاصره ایالات متحده، بخش زیادی از صادرات نفت آن را متوقف کرده است. ایرانیان با تورم سه رقمی مواد غذایی دست و پنجه نرم می‌کنند. ترامپ بارها تهدید به حملات بزرگ به زیرساخت‌های غیرنظامی مانند آب و برق کرده است.

در ماه دسامبر گذشته (دی ماه ۱۴۰۴)، بحران ارزی، برخی از بزرگترین اعتراضات ضد دولتی در تاریخ ۴۷ ساله جمهوری اسلامی را برانگیخت. اعتراضاتی که به خشونت کشیده شد و عده زیادی جان خود را از دست دادند.

بسیاری در ایران، از جمله نزدیکان "مسعود پزشکیان"، رئیس جمهوری میانه‌رو، نگرانند که این امر (جنگ) ممکن است بیش از حد پیش برود."محمد جواد ظریف"، که به عنوان وزیر امور خارجه اسبق ایران که به انعقاد توافق موسوم به برجام در سال ۲۰۱۵ کمک کرد، در مقاله اخیر خود نوشت که دستاوردهای ایران در جنگ "پنجره‌ای استثنایی برای دیپلماسی" گشوده است.

اما او هشدار داد که اگر به زودی به توافقی دست نیابد، "بهبود اقتصادی دشوار خواهد بود و احتمال ناآرامی‌های داخلی یا تجدید تجاوز، به ویژه پس از انتخابات میاندوره ای آمریکا، را نمی‌توان رد کرد."این جنگ از قبل با غافلگیری‌هایی همراه بوده است. پس از اولین موج حملات هوایی آمریکا و اسرائیل در ۲۸ فوریه (۹ اسفند ۱۴۰۴) که منجر به کشته شدن (شهادت) رهبر ایران و دیگر مقامات ارشد شد، ترامپ ادعا کرد که این جنگ ظرف چند هفته پایان خواهد یافت.

در عوض، این درگیری رهبران ایران را جسورتر و حامیان آنها را بسیج کرده است. قهرمانپور گفت، تهران از این تنگه "برای نشان دادن اینکه شکست نخورده است" استفاده می‌کند. "این می‌تواند مشروعیت خود را در داخل افزایش دهد."اما این استراتژی همچنین می‌تواند نتیجه معکوس داشته باشد. تاب‌آوری ایران محدودیت‌هایی دارد و نگرانی‌هایی وجود دارد که یک سقوط اقتصادی می‌تواند باعث ناآرامی شود.

او گفت: "ایران نمی‌تواند برای همیشه به این استراتژی ادامه دهد و در یک نقطه خاص، در واقع، باید با آمریکا به توافق برسد."اما بر خلاف رحمانپور، عبدالرضا داوری معتقد است که در حال حاضر، ایران می‌تواند در برابر فشارها مقاومت کند. او گفت: "بعید است که با وجود مشکلات و وضعیت اقتصادی، ایران از مواضع خود عقب‌نشینی کند."

پالایشگاه آرامکو را هدف قرار دادیم

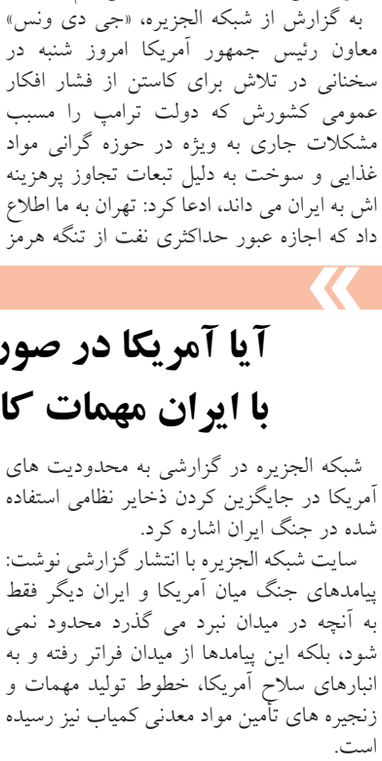
PDF Compressor Free Version

یحیی سریع حمله پهپادی نیروهای مسلح یمن به [illegible] سرتیپ یحیی سریع، سخنگوی نیروهای مسلح انصارالله، در توئیت از حمله به پالایشگاه نفتی آرامکوی عربستان خبر داد.

یحیی سریع نوشت: نیروهای مسلح یمن به لطف خداوند موفق شدند پالایشگاه آرامکو در [illegible] را با یک پهپاد هدف قرار دهند و این حمله دقیق بود.

وی افزود: این حمله در پاسخ به حمله پهپادی سعودی به حریم هوایی استان‌های صعده و حجه صورت می‌گیرد.

در حال طراحی مسیر امن عبور کشتی‌ها از تنگه هرمز هستیم

معاون رئیس‌جمهور آمریکا مدعی شد تهران اجازه عبور حداکثری نفت از تنگه هرمز را خواهد داد و عوارضی برای تردد وضع نمی‌کند. ونس در عین حال تأکید کرد واشنگتن تا زمان اثبات این موضوع به اظهارات ایران اعتماد نخواهد کرد و در حال بررسی سازوکار عبور ایمن کشتی‌هاست.

معاون ترامپ برای کاستن از فشار افکار عمومی کشورش که کاخ سفید را مسبب مشکلات متعدد جاری می داند، ادعا کرد: روی طرحی برای عبور ایمن کشتی‌ها از تنگه هرمز کار می‌کنیم.

به گزارش از شبکه الجزیره، «جی دی ونس» معاون رئیس جمهور آمریکا امروز شنبه در سخنانی در تلاش برای کاستن از فشار افکار عمومی کشورش که دولت ترامپ را مسبب مشکلات جاری به ویژه در حوزه گرانی مواد غذایی و سوخت به دلیل تبعات تجاوز پرهزینه اش به ایران می داند، ادعا کرد: تهران به ما اطلاع داد که اجازه عبور حداکثری نفت از تنگه هرمز را خواهد داد، اما تا زمانی که این موضوع ثابت نشود، به آن اعتماد نداریم!

معاون رئیس جمهور آمریکا توهمات خود را اینگونه ادعا کرد: ایرانی ها در رنج و سختی هستند و می خواهند به این وضعیت پایان دهند. ایران به ما اطلاع داده است که هیچ‌گونه عوارض تردد برای تنگه هرمز وضع نخواهد کرد! ما در میانه این بازی قرار داریم و از ابزارهای دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی برای دستیابی به بهترین نتیجه برای مردم خود بهره می‌گیریم. انتظار ما این است که همان مقدار نفت و گازی که پیش از شروع درگیری از خلیج فارس رد می‌شد، دوباره نیز منتقل شود. این همان چیزی است که ایرانیان به ما گفته‌اند که انجام خواهند داد؛ البته باید صحت آن بررسی شود. ... ما توانایی‌های نظامی نامتقارن آنها را به شدت کاهش داده‌ایم و برنامه هسته ای آن ها را از بین بردیم!

«جی دی ونس» سپس مدعی شد: ما در حال کار روی طرحی برای عبور ایمن کشتی‌ها از تنگه هرمز هستیم و این طرح شامل تعهد ایران مبنی بر عدم تیراندازی است. کاری که اکنون واقعاً در حال انجام آن هستیم، این است که چگونه می توان یک طرح ترافیکی تنظیم کرد تا کشتی‌هایی که عبور می‌کنند، به‌صورت ایمن عبور کنند.

وی بدون توجه به اینکه تنگه راهبردی هرمز پیش از تجاوز آمریکایی- صهیونیستی به خاک ایران امن و پرتردد بود، ادعا کرد: مشکل اصلی در [تنگه] هرمز، مین‌گذاری ایران در آغاز جنگ است و ما در تلاش برای ایجاد یک سامانه ناوبری ایمن هستیم!

سرنوشت تلخ جو بایدن؛ از شکست ترامپ تا شکست مقابل سرطان

خبر تازه درباره وخامت وضعیت جسمانی جو بایدن، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، بار دیگر نام سیاستمداری را به صدر اخبار بازگردانده که بیش از نیم قرن از عمر خود را در بالاترین سطوح سیاست ایالات متحده سپری کرده است؛ سیاستمداری که از یکی از جوان‌ترین سناتورهای تاریخ آمریکا به معاونت ریاست‌جمهوری و سپس کاخ سفید رسید و سرانجام در سال‌های پایانی فعالیت سیاسی‌اش، بیش از هر چیز با پرسش‌هایی درباره سن و توانایی جسمی و ذهنی خود روبه‌رو شد.هانتر بایدن، پسر جو بایدن، در گفت‌وگویی با بی‌بی‌سی درباره وضعیت بیماری پدرش گفت سرطان او فراتر از استخوان‌ها گسترش یافته و درد قابل توجهی برای او ایجاد کرده است. رویترز نیز با استناد به همین مصاحبه گزارش داده که سرطان پروستات بایدن پیشرفته شده و به بخش‌هایی فراتر از استخوان‌ها گسترش یافته است.

بایدن در ماه مه ۲۰۲۵ به سرطان تهاجمی پروستات مبتلا تشخیص داده شد؛ بیماری‌ای که در زمان تشخیص به استخوان‌های او نیز سرایت کرده بود. اکنون، بیش از یک سال بعد، خبرهای تازه از دشوارتر شدن وضعیت او حکایت دارد.

اما داستان بایدن فقط داستان بیماری یک سیاستمدار سالخورده نیست؛ زندگی سیاسی او روایتی طولانی از صعود، شکست، بازگشت و سرانجام خروج از قدرت است.

جو بایدن فعالیت سیاسی خود را در زمانی آغاز کرد که هنوز بسیار جوان بود. او در سال ۱۹۷۲، در ۲۹سالگی، به عنوان سناتور ایالت دلاور انتخاب شد و سال‌ها در مجلس سنا فعالیت کرد. همین سابقه طولانی باعث شد بایدن در مقایسه با بسیاری از سیاستمداران آمریکایی، تجربه‌ای کم‌نظیر در حوزه سیاست خارجی و مسائل داخلی داشته باشد.

بایدن در طول سال‌های حضور در سنا بارها برای نامزدی ریاست‌جمهوری تلاش کرد، اما در نخستین دوره‌ها موفق نشد. نقطه عطف زندگی سیاسی او، اما در سال ۲۰۰۸ رقم خورد؛ زمانی که باراک اوباما او را به عنوان معاون خود در انتخابات ریاست‌جمهوری انتخاب کرد.

با پیروزی اوباما، بایدن هشت سال معاون رئیس‌جمهور آمریکا بود و در همین دوره به یکی از چهره‌های مهم سیاست خارجی دولت دموکرات تبدیل شد.

بایدن پس از پایان دولت اوباما نیز از سیاست کنار نرفت. در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰، در شرایطی که دونالد ترامپ برای چهار سال دیگر در کاخ سفید تلاش می‌کرد، بایدن نامزد حزب دموکرات شد.

او در انتخاباتی شدیداً قطبی توانست ترامپ را شکست دهد و در ژانویه ۲۰۲۱ وارد کاخ سفید شود.

ریاست‌جمهوری بایدن با مجموعه‌ای از بحران‌های بزرگ همراه بود؛ از همه‌گیری کرونا و تبعات اقتصادی آن گرفته تا خروج آمریکا از افغانستان، جنگ اوکراین و سپس جنگ غزه و بحران‌های گسترده خاورمیانه.

دولت او همچنین در داخل آمریکا برنامه‌های گسترده‌ای در حوزه زیرساخت، صنعت، انرژی و فناوری دنبال کرد. دولت بایدن در گزارش رسمی پایان دوره خود، از جمله بر سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی، سیاست‌های صنعتی و برنامه «Cancer Moonshot» برای مبارزه با سرطان تأکید کرده بود.

با وجود این دستاوردها، یک مسئله به تدریج به مهم‌ترین چالش سیاسی بایدن تبدیل شد: سن.

بایدن در زمان ورود به کاخ سفید ۷۸ ساله بود و در ۸۲سالگی همچنان رئیس‌جمهور آمریکا بود؛ رکوردی که در زمان ریاست‌جمهوری او ثبت شد.

هرچه به انتخابات ۲۰۲۴ نزدیک‌تر شد، نگرانی‌ها درباره توانایی جسمی و ذهنی او افزایش یافت. این نگرانی‌ها پس از مناظره انتخاباتی او با دونالد ترامپ در ژوئن ۲۰۲۴ به اوج رسید؛ عملکردی که حتی در میان دموکرات‌ها نیز پرسش‌های جدی درباره ادامه حضور او در رقابت انتخاباتی ایجاد کرد.

بایدن ابتدا حاضر به کنار رفتن نبود و تأکید می‌کرد که همچنان توانایی شکست ترامپ را دارد. اما فشارها در نهایت افزایش یافت و او در ژوئیه ۲۰۲۴ از رقابت انتخاباتی کناره‌گیری کرد. رویترز در آن زمان گزارش داده بود که نگرانی رأی‌دهندگان درباره سن و توانایی ذهنی بایدن، پس از مناظره ضعیف او، به یکی از عوامل اصلی فشار برای کناره‌گیری تبدیل شده بود.

پس از کناره‌گیری بایدن، کامالا هریس، معاون او، نامزد حزب دموکرات شد. اما فرصت کوتاه برای رقابت انتخاباتی نتوانست مانع بازگشت ترامپ به کاخ سفید شود.

ترامپ در انتخابات نوامبر ۲۰۲۴ هریس را شکست داد و برای دومین بار رئیس‌جمهور آمریکا شد.

به این ترتیب، بایدن در حالی کاخ سفید را ترک کرد که تنها چهار سال پیش‌تر توانسته بود ترامپ را شکست دهد.

با گذشت زمان، بحث درباره تصمیم بایدن برای نامزدی مجدد نیز ادامه پیدا کرد. حتی کامالا هریس بعدها در کتاب خود تصمیم بایدن برای ادامه رقابت در ۸۱سالگی را «بی‌ملاحظه» توصیف کرد و درباره مشکلاتی که سن او برای کمپین ایجاد کرده بود نوشت.

زندگی شخصی بایدن نیز بارها با تراژدی گره خورده است. پسر ارشد او، بو بایدن، در سال ۲۰۱۵ در ۴۶سالگی پس از مبارزه با سرطان مغز درگذشت. مرگ بو تأثیر عمیقی بر بایدن گذاشت و بارها در سخنان عمومی رئیس‌جمهور پیشین به آن اشاره شد.

اکنون خود بایدن با نوعی دیگر از سرطان دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ بیماری‌ای که در زمان تشخیص پیشرفته بود و به استخوان‌هایش نیز سرایت کرده بود.

هانتر بایدن در گفت‌وگوی اخیر خود درباره بیماری پدرش احساساتی شد و او را همچنان «مرکز خانواده» توصیف کرد. جزئیات بیشتری درباره میزان گسترش بیماری یا تغییر احتمالی روند درمان منتشر نشده است.

مردی که دیر به قله رسید و دیر از آن پایین آمد

شاید یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های زندگی سیاسی بایدن همین باشد: او برخلاف بسیاری از رؤسای جمهور آمریکا، خیلی دیر به بالاترین مقام سیاسی کشور رسید.

او دهه‌ها در سنا فعالیت کرد، هشت سال معاون رئیس‌جمهور بود و سرانجام در ۷۸سالگی به ریاست‌جمهوری رسید. اما همین ویژگی در پایان به نقطه ضعف او تبدیل شد.

بایدن در زمانی وارد کاخ سفید شد که جامعه آمریکا بیش از هر زمان دیگری درباره مسئله سن رئیس‌جمهور حساس شده بود. در سال‌های پایانی ریاست‌جمهوری، هر لغزش کلامی، هر زمین خوردن یا هر نشانه‌ای از خستگی او به موضوعی سیاسی تبدیل می‌شد.

اکنون او دیگر در کاخ سفید نیست و دونالد ترامپ بار دیگر رئیس‌جمهور آمریکاست. اما نام بایدن همچنان بخشی از تاریخ معاصر آمریکا باقی خواهد ماند؛ سیاستمداری که بخش بزرگی از عمر خود را در قدرت گذراند، در برابر شکست‌های انتخاباتی بارها بازگشت، سرانجام به ریاست‌جمهوری رسید و در پایان، در حالی که با یکی از سخت‌ترین بیماری‌های زندگی خود مبارزه می‌کند، میراث سیاسی‌اش همچنان محل بحث است.

سرطان، آخرین فصل زندگی بایدن را رقم زده است؛ اما برای قضاوت درباره میراث او، باید به بیش از پنج دهه حضورش در سیاست آمریکا نگاه کرد.

آیا آمریکا در صورت درگیری مجدد با ایران مهمات کافی در اختیار دارد؟

شبکه الجزیره در گزارشی به محدودیت های آمریکا در جایگزین کردن ذخایر نظامی استفاده شده در جنگ ایران اشاره کرد.

سایت شبکه الجزیره با انتشار گزارشی نوشت: پیامدهای جنگ میان آمریکا و ایران دیگر فقط به آنچه در میدان نبرد می گذرد محدود نمی شود، بلکه این پیامدها از میدان فراتر رفته و به انبارهای سلاح آمریکا، خطوط تولید مهمات و زنجیره های تأمین مواد معدنی کمیاب نیز رسیده است.

با ادامه جنگ پرسش هایی در واشنگتن درباره میزان موشک های تهاجمی و رهگیری مصرف شده از سوی آمریکا مطرح و به این موضوع اشاره شده که آیا ذخایر کنونی برای ورود به یک درگیری طولانی یا همزمان با یک بحران نظامی دیگر در نقاط مختلف جهان کافی است؟

برآوردها و منابع رسانه ای و مراکز پژوهشی آمریکا از کاهش قابل توجه در تعدادی از مهم ترین مهمات از جمله موشک های رهگیر پاتریوت و تاد و نیز موشک های تاماهاوک آتاکمز و پریسم حکایت دارند. در حالی که کاخ سفید ادعا می کند آمریکا همچنان ذخایر بزرگی در اختیار دارد، کارشناسان هشدار می دهند مسئله فقط نزدیک شدن ذخایر به نقطه پایان نیست بلکه کاهش ذخایر راهبردی و دشوار شدن جایگزینی مهمات با همان سرعت مصرف آنها است.بر پایه برآوردهای مرکز مطالعات راهبردی و بین المللی آمریکا حدود ۶۵ درصد از موشک های رهگیر پاتریوت در طول ۵ ماه مصرف شده و ذخیره موشک های تاد دست کم ۳۸ درصد نسبت به زمان آغاز جنگ کاهش یافته است.متیو کروئینگ معاون مرکز راهبردی و امنیتی اسکوکرافت تاکید کرد: شش ماه گذشته شاهد مصرف حجم بالایی از مهمات حیاتی به ویژه موشک های رهگیر بوده ایم آن هم با نرخ هایی بسیار بالا در برابر مهمات ایرانی که شاید ارزان تر و تولید آنها آسان تر باشد.

اهمیت این موشک ها از آن روست که بهای هر فروند آنها از یک میلیون دلار فراتر می رود.

الیاس حنا کارشناس امور نظامی تاکید دارد که آمریکا راهبرد خود در جنگ را بر پایه ضربات دوربرد یا همان جنگ مواجهه از فاصله امن بنا کرده بود اما همین راهبرد اکنون به مقدار مهمات موجود گره خورده است. با مصرف سنگین این مهمات، واشنگتن با این معضل روبه رو شده است که چگونه بدون استفاده کردن ذخیره ای که برای بحران های دیگر نیاز دارد به حملات خود ادامه دهد. به گفته حنا آمریکا شاید بنا بر برخی اطلاعات به سطوحی پایین تر از ۲۰ درصد از ذخایر خود رسیده باشد که باید حفظ شود. ایران از عامل زمان و جنگ فرسایشی بهره می برد زیرا هدفش لزوما پیروزی نظامی سنتی نیست بلکه دوام آوردن و طولانی کردن نبرد است تا هزینه جنگ برای آمریکا افزایش یابد.

در صورت تصمیم واشنگتن برای بازگشت به عملیات گسترده نظامی این معضل جدی تر می شود. با کاهش ذخایر موشک های دوربرد آمریکا ممکن است ناچار شود بیش از گذشته به هواپیماهای سرنشین دار متکی شود که گزینه ای پرخطرتر برای خلبانان است یا به عملیات زمینی روی بیاورد؛ گزینه هایی که با راهبرد اتخاذ شده از سوی واشنگتن از آغاز جنگ همخوانی ندارند.

این مسئله فقط به آمریکا محدود نمی شود. متحدان این کشور در منطقه که حجم زیادی از موشک های پدافند هوایی را مصرف می کنند با همین پرسش روبه رو هستند که چگونه مصرف خود را جبران کنند وقتی خود فرآیند تولید آمریکا سال ها زمان می برد.

در این چارچوب آمریکا تلاش می کند مشکل دیگری را نیز برطرف کند که کمتر از موضوع مهمات اهمیت ندارد و آن وابستگی صنایع نظامی و فناوری این کشور به مواد معدنی کمیاب است که چین بر بخش بزرگی از زنجیره تولید و فرآوری آنها تسلط دارد.

بررسی های اقتصادی نشان می دهد اصطلاح مواد معدنی کمیاب لزوما به معنای کمیاب بودن این مواد در دل زمین نیست بلکه دشواری اصلی در استخراج، جداسازی، فرآوری و تبدیل آنها به مواد قابل استفاده صنعتی به ویژه در صنایع دفاعی است.

در نهایت جنگ ایران نشان می دهد مسئله برای آمریکا فقط تعداد موشک های موجود در انبارها نیست بلکه توانایی آن در جبران آنچه مصرف کرده، مدت زمانی که برای بازسازی ذخایر نیاز دارد و ظرفیتش برای همزمان جنگیدن در یک درگیری دیگر نیز اهمیت دارد. جنگ ثابت کرده است که برخی ذخایر می توانند بسیار سریع تر از توان صنعت آمریکا برای جبران آنها مصرف شوند.